

1997

Si alguna cosa està clara, és que l'any que ve els augments de sou seran pírrics. O no n'hi haurà, com en el cas dels treballadors i treballadores del sector públic. Aquest 1997 els empresaris privats tindran molts motius per negociar pujades salarials modestes amb els treballadors. No és solament l'exemple de la congelació salarial del sector públic: també hi ha l'argument que la inflació és més baixa que mai i, si no puja el cost de la vida, tampoc no cal pujar el sou de la gent.

Tret que augmenti la productivitat. Aquest és el gran lema dels empresaris, ara més que mai. Si els treballadors volen cobrar més, que produeixin més. Aquesta actitud, que en alguns sectors i en algunes empreses ja s'aplica, molt probablement es generalitzarà quan la patronal i els sindicats arribin a acords importants en les famoses reunions del "diàleg social" que es fan a Madrid. Si és que hi arriben, és clar.

De fet, el resultat d'aquestes reunions serà el fet més important que afectarà el món del treball l'any 97: si hi ha acord, hi haurà pau social. Si no n'hi ha, ja ens podem calçar. Per ara sembla que les coses van pel bon camí. Tot depèn de l'habilitat de les parts implicades i com s'entengui la flexibilització de la contractació i de les plantilles que volen els patrons. És evident que si els sindicats i la societat ho entenen com un pas cap a l'acomiadament lliure, no hi haurà acord. En canvi, si això s'interpreta com un mitjà per facilitar la creació de llocs de treball estables, els possibles pactes seran benvinguts.

A part d'això, l'any que ve els preus continuaran de baixa. La inflació no augmentarà si no passa res d'imprevist. I això té avantatges de tota mena, com per exemple que els lloguers de pisos no pujaran gaire, ni les despeses d'escala, ni la quota de la plaça de l'aparcament... L'aigua no, però el gas i l'electricitat diuen fins i tot que baixaran. A veure. I el telèfon segurament també baixarà perquè a partir de l'estiu que ve ja funcionarà la segona "telefònica" (serà la companyia pública Retevisión, que es privatitzarà aviat). El que ara

ja passa amb els telèfons mòbils, que es pot triar a quina companyia t'abones, també passarà amb el telèfon amb fils, i la competència entre les dues telefòniques provocarà que tot s'abaixi: la quota de connexió el cost de la trucada.

Realment, si les coses surten com s'espera, l'any que ve no hi haurà gaires inconvenients per a les economies domèstiques, tret de les penes de cada dia que cadascú arrossega. L'inconvenient gros seria que no es complissin les previsions dels experts, però de moment sembla

que van a missa. Com la millora de les comunicacions entre els Països Catalans: la setmana passada ja comentàvem que Transmediterrànea tindrà un vaixell modern que farà viatges-llampec, d'anada i tornada, entre Barcelona i Mallorca, i València i Mallorca; també, al final, després de Setmana Santa, Renfe posarà en marxa el tren ràpid que unirà Barcelona, València i Alacant..., però la notícia bomba de veritat seria la rebaixa dels peatges de les autopistes. Si el Govern del PP i Convergència i Unió són capaços de complir el que van pactar perquè Aznar pogués ser president, els peatges baixaran. I això sí que seria històric, però de moment només han embolicat la troca i els peatges continuen tossudament cars.

JORDI FORTUNY

"Si el Govern del PP i Convergència i Unió són capaços de complir el que van pactar perquè Aznar pogués ser president, els peatges baixaran."

Hi ha moltes coses més que passaran l'any que ve. Per sort per als periodistes, que ens guanyem la vida dient notícies, la majoria del que passarà serà inesperat i, per tant, més divertit del que ja sabem des d'ara que sí que passarà. El que potser ja no ens divertirà tant serà en Rato, el ministre Rodrigo Rato, que haurà de fer un doble salt mortal: mirar que els pressupostos del 1997 quadrin i que ningú no estiri més el braç que la màniga, i al mateix temps fer el projecte de pressupostos del 1998: els últims pressupostos de la pela! (la pesseta espanyola encara sobreviurà fins el 2002, però el 1999 ja existirà l'euro, que ja farà de moneda única: la pesseta serà només com un efecte òptic caduc). ■